एकदा हर्म्यपृष्ठस्थो धृतगोमांसभारकं
मार्गागतं स चण्डालं दृष्ट्वा ताम् अब्रवीत् प्रियां । 156
वन्द्यास् त्रिजगतो ऽप्य् एता याः कृशोदरि धेनवः,
तासां पिशितम् अश्नाति पश्य अयं पापकृत् कथं । 157
तच् छ्रुत्वा सा अप्य् अवादीत् तं पतिं विन्दुमती तदा,
अचिन्त्यम् आर्यपुत्र एतत् पापम् अत्र किम् उच्यते । 158
अहं गवां प्रभाविणा स्वल्पाद् अप्य् अपराधतः
जाता दाशकुले ऽमुष्मिन्, का त्व् एतस्य अत्र निष्कृतिः । 159
एवम् उक्तवतीम् एव शक्तिदेवो जगाद तां,
चित्रं ब्रूहि प्रिये का त्वं, दाशजन्म कथं च ते । 160
अतिनिर्बन्धतश् च एवं पृष्टं तम् उवाच सा,
वदामि, गोप्यम् अप्य् एतद् वचनं मे करोषि चेत् । 161
वाढं प्रिये करोमि इति तेन उक्ते शपथोत्तरं
सा तदा एनं जगाद एवम् आदौ तावत् समीहितं । 162
अस्मिन् द्वीपे द्वितीया अपि भार्या ते भविता अधुना,
सा च आर्यपुत्र नचिराद् धृतगर्भा भविष्यति । 163
अष्टमे गर्भमासे च पाटयित्वा उदरं त्वया
तस्याः स गर्भः क्रष्टव्यो, न एव कार्या घृणा अत्र च । 164
एवम् उक्तवती तस्मिन्, किम् एतद् इति विस्मिते
लसद्घृणे च भूयः सा दाशेन्द्रतनया अब्रवीत् । 165

Digitized by Google